

CARTEA UNIVERSALĂ A MORȚILOR

De Fasolă Mihai, concepție și editare originală

www.chentaiji.ro

Această Carte încearcă să descrie separația trupului de spirit și transformarea elementelor în forme pure, pentru renașterea finală, după momentul morții. Este Cartea care unește toate concepțiile religioase creștine, orientale și păgâne despre moarte.

După cum este cunoscut, intuirea unei vieți de după moarte a dus la formarea unor concepții aparte, specifice unor zone culturale care de fapt, au fost coordonate de tipologia energetică a zonei în care au apărut. Acestea s-au concretizat în apariția unor mituri și entități spirituale, în esență caracterizate prin pozitive și negative, bune și rele, care sunt reprezentări portretizate ale YIN și YANG, câteva exemple fiind: Isis și Osiris, Kama și Indra, credințele șamanice ale "ridicării spiritului" protejat de zeul GAIA – al pământului, diferite zeități, etc.

Toate acestea arată tendința către ascensiunea spiritului către un loc predestinat, paradisiac, dar la care se poate ajunge doar evitând unele forțe negative, ce tind să oprească și chiar să "închidă" spiritul din drumul acestuia. Astfel, cunoașterea numelor unor entități benefice ar fi "singura metodă" după aceste cărți de evitare a unor forțe obscure, cunoaștere ce a dus la crearea unor rituri specifice concretizate în diferite "Cărți ale Morților": egipteană, tibetană ...

Traseul spiritual este caracteristica acestor Cărți, fără însă a defini "locul" către care trebuie să ajungă spiritul, numai unele spirite ajungând și nu există în acestea o abordare a evoluției corpului după separația de partea spirituală, care ar mai rămâne totuși un anumit număr de zile – patruzeci, "legat" de acesta printr-o legătură foarte fină, luminoasă, ce străbate creștetul capului, numită MU.

Destinul spiritual al omului este mult mai important, fiind elocvent prezentat în creștinism și în budism, în care se accentuează conceptul de "reînviere" a corpurilor precum și redobândirea caracteristicilor spirituale ale acestora: eternitatea, capacități psihice de influențare a materiei, telepatia etc.

Conform teoriei YIN–YANG, corpul uman reprezintă componenta materială, YIN, care capătă astfel întregile valențe ale acesteia, iar energia internă componenta activă, întreținută de corp, de tip YANG. În timp ce materia tinde să coboare, să se degradeze, spiritul este ascendent, universal. De asemenea viața e YANG și moartea

e YIN, conform cercului Bagua una se transformă în alta fără sfârșit.

Esența transformărilor imediat după moarte este dată de legătura spirit – corp care se menține cu elementele corpului mult timp prin legăturile energetice din spirit, acesta fiind “păcălit” de transformările corpului în diferite elemente naturale: bacterii, viermi, pământ, păsări și restul formelor existențiale nerecunoscând faptul că e separat de ele. Astfel distrugerea corpului este percepută ca un IAD, transformările fiind rapide, intense, extrem de neplăcute, fapt datorat metabolismului animal, trecerii într-un altul sau "închiderii" într-o rocă etc.. Numai spirite evolute se pot detașa de acestea, nefiind influențate. In acest mod Iadul și Raiul sunt iluzii, singurul fapt care contează e puritatea cunoașterii spirituale.

De ce este totuși necesar de a trece prin acest stadiu "intermediar" a cărui descriere este similarul unor suferințe accentuate, extrem de neplăcut, numit IAD, "Tărâmul de Dincolo"? Această trecere prin "**starea intermediară**" este datorată pierderii relației de conștiință cu valorile spirituale, urmate de transformarea progresivă a corpului cu unele valori ale corpului inferior, fapt constatat și de apariția a diferite afecțiuni în timpul vieții dificil de tratat, oamenii fiind prea atașați de valorile lumești; deasemenea mintea suferă o alterare, o dominare a emoțiilor și percepțiilor materiale, senzoriale, "ascunzând" interfața de legătură cu spiritul, acesta rămânând un "martor tăcut" al impasibilității mentale.

In acest mod, pentru a putea recăpăta **puritatea necesară acestei reuniri energetice** și spirituale, corpul se va disocia în elementele constitutive ale Celor Cinci Elemente: Lemn, Foc, Pământ, Metal și Apă, parcurgând diferite stadii în care acestea se reorganizează și, paradoxal, parcurg experiențe unice, specifice, căpătând în final întreaga cunoaștere, statuat de aceste experiențe diferite cu atât mai lungă fiind această perioadă cu cât spiritul e mai dominat de lumea materială; aceste forme vor putea forma în final corpul nou ce va fi în directă relație cu spiritul propriu, reîntrupat. Deși va părea un alt corp, acela este propriul corp, dar transformat, cuprinzând potențialitățile necesare valorilor spirituale. Aceasta este a doua naștere, fiind corp pur, fără limite materiale.

Astfel, acest Ciclu de interrelație constituie, pe lângă valorile unice de întreținere a energiei "Qi" sau energia ancestrală a corpului, este și marele laborator energetic al corpurilor, în care componentele minuscule sunt prelucrate, trecând apoi în alt animal sau într-o plantă, chiar rocă, căpătând astfel caracteristicile formei

prin care a trecut. Această "trecere" constituie memoria ancestrală originară, dar și germenii sădiți profund subconștiental ai formelor energetice ce vor forma viitorul corp spiritual, în momentul renașterii.

Se poate concluziona existența unor entități astrale, atotputernice, incluzând spiritul negativ – Diavolul, care, nu reprezintă decât o portretizare necesară, a elementelor active, "chinuitoare", distructive, ce tind să "corupă" spiritul uman. Acestea se integrează în teoria transformărilor, ce se află în toate aceste procese de transmutare materială, fiind în relație directă cu valorile spirituale.

Destinul omului este una cu spiritul și corpul său, primul fiind asemănarea naturii cu valorile spirituale, al doilea fiind asemănarea energiei, dar cu valorile proprii.

Pentru a putea înțelege natura divină către care se îndreaptă spiritul, acesta trebuie să se unească cu valorile acestuia, să fie una cu transformările naturale.

Realizarea acestei credințe în unitatea religiilor: reîncarnarea fiind una cu mântuirea, poate deschide sufletul pentru o cât mai scurtă trecere finală.

Acest dualism, unic în natură, conținând armonios toate Cele Cinci Elemente, reprezintă însăși Calea, fiind piatra de temelie a Acesteia și răspunsul pentru dorința ancestrală, dar atât de dificil de atins, a Sfântului Graal, a Căii Spirituale către completa cunoaștere a Omului Primordial, a iluminării depline.